

sæti í nefndinni norski prófessorinn Francis Bull og einhver hinn helzti af yngri ritdómendum Norðmanna, Anders Krogvig, bóka-vörður.

Er þarna um að ræða bæði fé og frægð, svo að um munar. Eini Íslendingurinn, sem vænta mætti að nokkra von hefði um árangur af að taka þátt í keppninni um verðlaunin, mun vera Gunnar Gunnarsson.

Sumir eldri rithöfundar Dana, svo sem Jeppe Aakjær, hafa lýst því yfir, að þeir taki ekki þátt í keppninni, segjast ekki þurfa þess og telja hina ungu eiga að fá að reyna sig — og svo gæti farið, að afbragðs höfundur ungur, er fyrir hendi ætti mikla baráttu, bæri þarna sigur af hólmi, er yrði honum til ómetanlegs gagns.

Hitt og þetta.

Á miðvikudagsmorguninn

lézt hér í bænum frá Ragnhildur Vilhjálmssdóttir frá Brekku í Mjóafirði, kona Sigurðar Vilhjálmssonar frá Háfellsstöðum, kaupfélagsstjóra hér. Höfðu þau hjónin að eins verið í hjónabandi síðan í sumar. Má þar segja, að skjótlega séu kiptir í sundur þeir þræðirnir er að hjörtunum liggja.

Hinn 21. f. m.

lézt á Kljástöðum í Eyjafirði frá Halldóra Halldórsdóttir, ekkja eftir Vigfús bónda Vigfússon á Hellu á Árskógaströnd. Dætur þeirra hjóna eru þær frá Sofía, kona Páls A. Pálssonar, kaupmanns hér, og Þóra, verzlunarmær, einnig hér á Seyðisfirði. Hin látna var um sextugt.

Ástafundurinn

Eftir

Ivan Turgenev.

Framh.

— O, það lagast altsaman, við eigum víst eftir að sjást, vertu nú bara róleg. Ef við sjáumst ekki að ári, þá verður það að eins seinna. Eg held að húsbóndinn sé að hugsa um að taka við einhverju föstu starfi í St. Pétursborg, sagði hann enn fremur kærleysislega, en kannske við förum líka til útlanda.

— Þú gleymir mér, sagði Akulina, angurvær.

— Af hverju heldurðu það? Eg skal víst ekki gleyma þér. En vertu nú eins og skynsöm stúlka, og hagaðu þér eftir því sem þessi þinn segir þér. ... Nei, eg skal víst ekki gleyma þér. Hann teygði sig og geispaði enn á ný.

— Gleymdu mér ekki, Viktor Alexandersson, sagði hún aftur í bænarróm. — Þér vitið hve heitt eg hef elskað yður ... vitið að

Verzlun Páls A. Pálssonar, Bjarka

Hefur ásamt fleiru: Kex, Chokolade, Export og Agra Margarine, sem allir vija helzt. — Karl. Gummistígvél, Regnkápur (stuttar og síðar) og Hálsklúta. — Einnig Munntóbak, Neftóbak (B. B.), Patrónur 12—16, Hveillhettur o. m. fl., Cigarettur (0,40 pk.), Átsúkkulaði og ábyrjuð útsaumsstykki fyrir kvenfólkið og margt, margt fleira.

Fjárbaðið komið.

Loksins er nú fjárbaðið góða komið. Þeir, sem hafa beðið eftir því, eru nú beðnir að vitja þess sem fyrst.

Verzl. St. Th. Jónssonar, Seyðisfirði.

Eiðaskólinn.

Á Eiðaskólanum eru nú 43 nemendur, eða tveim færri en í fyrra, þegar flestir voru. Af þessum 43 eru 11 stúlkur.

Í krapahríðinni

Í síðasta mánuði bilaði mjög mikið rafmagnskerfi bæjarins. Brotnuðu sjö staurar og var bærinn því lengi ljósalaus — mun ólag meira eða minna hafa verið á rafmagnskerfinu á þriðju viku. Hefur mönnum mikið brugðið við og þykir kerta- og lampa-ljós lítils virði.

Seinni hluta

mánudags og aðfaranótt þriðjuddags í þessari viku var hér á Austurlandi versta veður. Hér í firðinum sökk vélarbátur á Þórarinsstöðum, eign Sigurðar bónda þar. Sökk hann þar á legunni, en hafði rekið nokkuð. Var vélarskipið „Gerpir“ fengið til að reyna að bjarga bátinum, en eigi hefur björgunin tekist enn. Vélarbátur sökk

einnig á Hafranesi í Reyðarfirði. Eigandi hans var Niels Finnsson. Á Sörlastöðum hér í firðinum hrundi úr fjárhúsi steypur gaff og nokkuð af þakinu. Drap hrúnið eina kind.

Bækur.

Borist hafa ritstjóra blaðsins „Sólhvörf“, sex sögur eftir Guðmund Friðjónsson, „Uppsprettilindir“, fyrirlestrar eftir sama höfund, „Vogar“, ljóð eftir Einar Benidiktsson og „Hrannaslóð“, tólf sögur eftir Sigurð Heiðdal.

Slys

Í ofsaveðrinu á mánudaginn, vildi til það slys, að maður og 22 kindur fóru á sjó út í snjóflóði í Svínávík í Borgarfirði. Var svo mál með vexti, að bóndinn í Breiðuvík átti fé, er gekk úti í Svínávík þessari. Er veðrið versnaði, fór hann af stað með vinnupilti sínum, er Einar hét Einarsson, að leita fjárins. Fundu þeir það í þröngum bás við sjóinn og

hugðust að reka það upp kleif eina. En er féð var komið upp í kleifina tók sig upp snjóflóð efst í fjallinu, er tók Einar og 22 kindur á sjó út. Nokkru síðar rak lík Einars. — Í Njarðvík í Borgarfirði, hljóp einnig snjóflóð, er braut nokkra símastaura. Var brim í Njarðvík svo mikið, að út tók tvo báta, er taldir voru á alörugum stað.

Skip.

E.s. „Ísland“ fór frá Reykjavík áleiðis hingað vestur norður um land á miðvikudaginn. E.s. Síríus“ fer í dag, sömuleiðis „Sterling“.

Símskeyti

frá

fréttaritara „Austurlands“.

Rvík 28. okt.

Fálkinn tók þýzkan togara í landhelgi út af Vestfjörðum, fekk hann 3000 kr. sekt. Tolltekjur í Reykjavík fyrri helming ársins 1921, urðu 30% lægri en sama tímabil 1920.

Karl keisari og Zita drottning hefa verið tekin höndum og eru nú fangar í höllinni Tatía. Berlínarfregn segir að Wirth ríkiskanslari muni mynda hina nýju stjórn í Þýzkalandi. Tzekkoslavar og Jugoslavav draga saman her við landamæri Ungverjaland. Lundúnaskeyti segir að Collins, einn af fulltrúum Íra, sé farinn til Dublin með úrslitabod L. George, og er þar spurt skýrt og afdráttarlaust, hvort Írar æski að teljast framvegis til brezka alríkisins eða ekki; verði svarið neitandi, mun ráðstefnunni verða slitið, brezka þingið rofið og kosningar fara

eg hef gefið yður alt. Þér segið, Viktor Alexandersson, að eg eigi að fara eftir ráðum þess. En get eg farið að ráðum hans.

— Já, hvað ætti svo sem að vera því til fyrirstöðu? Hann hafði hallað sér aftur á bak og studdi hendi undir kinn. Orðin komu eins og neðst neðan úr maga.

— Hvað ætti að vera því til fyrirstöðu? Það vitið þér eins vel sjálfur, Viktor Alexandersson....!

Hún þagði, Viktor fitlaði við úrfesti sína. Var hún úr stáli.

— Heyrðu nú, Akulina, sagði hann að lokum. Þú ert nú skynsamasta stúlka — svona komdu nú ekki með neinn þvætting. — Þú ert nú hreint ekki svo heimsk, og ert ekki alveg eins fákunnandi og bændafólkið.

— Móðir þín var, eins og þú veizt, alls ekki alla sína æfi bóndakona. En engu verulega mentun hefur þú fengið og þessvegna áttu að fara að ráðum þeirra, sem vilja þér vel!

— Eg er svo hrædd, Viktor Alexandersson.

— Æ, bull. Góða, bezt, hvað er nú svo sem voðalegt við það? ... Hvað ertu þarna með? spurði hann og beygði sig í áttina til hennar. — Blóm?

— Já, sagði Akulina angurvær. — Eg hef tínt dálítið á viltum reyni, bætti hún við. Það er sagt að það sé gott handa kálfum. Og þetta hérna er notað við kirtla-veika. Sko, svona skrítið blóm, eg hef aldrei séð annað eins ... Þetta þarna eru gleym mér ei og ljólar ... Og þennan hérna hef eg bundið handa yður, sagði hún enn fremur og dró upp undan reynibljómum, sem valinn var smágervum stráum: Viljið þér þiggja hann?

Viktor teygði sig kærleysislega eftir blómveðinum, bar hann upp að nefinu, sneri blómin milli fingranna og horfði hugsandi og dremblega upp í loftið.

Akulina leit á hann ... Augnaráð hennar lýsti ósegjanlegri ástúð,

angurværð og undirgefni. Hún var hrædd um að hún mundi reita hann tit reiði og þorði ekki að gráta. Hún kvaddi hann og undi sér þeirrar gleði í síðasta sinni að virða hann fyrir sér, en hann lá og teygði úr sér, eins og makráður soldán — og gerði af ein-skærri náð svo lítið úr sér að láta sér þóknast aðdáun hennar og undirgefni. Andlit hans var rautt, og hafði hann gert sér upp háðslegan svip, sem stæði honum á sama um alt þetta. En á bak við uppgerðarandlitið gægðist fram eigingirninn, sem þarna fann fullnægingu. Eg játa það, að eg fekk á honum megnasta viðbjóð.

Akulina var á þessari stundu yndisleg. Sál hennar féll honum til fóta, full trúnaðartrausts og ástar — og hann ... kastaði frá sér kornblómum og tók gler með látunsumgerð upp ur hliðarvasanum á kufli sínum. Reyndi hann eftir mætti að fá glerið til að tolla fyrir auganu. Hann dró augað í pung, hleypti brúnunum, reyndi að fá kinnvöðvana til